

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTEREN

2. december 2009

Besvarelse af spørgsmål 5 ad L 41 stillet af Erhvervsudvalget den 1. december 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske af Niels Sindal (S).

ØKONOMI- OG
ERHVERVS MINISTERIET
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Spørgsmål 5:

Ministeren bedes yde teknisk bistand til et ændringsforslag til lovforslaget, således at der stilles krav om sporbarhedsmærkning på produkt eller emballage, så man altid vil kunne spore producenten, fordi navn og produktreference vil fremgå af produktet.

Svar:

Et ændringsforslag til forslag til lov om produktsikkerhed (L 41), der indfører et krav om sporbarhedsmærkning, vil kunne udformes således:

”Ændringsforslag til Forslag til lov om produktsikkerhed

§ 1

1. § 9, stk. 2 udgår, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. For effektivt at kunne træffe de forholdsregler, der er nævnt i stk. 1, skal producenten på produktet eller dets emballage angive produktets typebetegnelse samt producentens navn og adresse. Hvis producenten ikke er etableret i Danmark, påhviler forpligtelsen importøren af produktet.«”

I ændringsforslaget er begrebet ”typebetegnelse” anvendt frem for produktreferencen. Det skyldes, at begrebet typebetegnelse er et entydigt begreb, der allerede i anden sammenhæng benyttes til identifikation af produkter.

Som det også fremgår af svaret på udvalgets spørgsmål 2 ad L 41, er det Sikkerhedsstyrelsens opfattelse, at et krav om sporbarhedsmærkning ikke vil give de danske forbrugere en sikkerhedsmæssig gevinst, der står i rimeligt forhold til de betydelige omkostninger, der for de danske virksomheder vil være forbundet med at indføre kravet.

Lovforslaget indeholder allerede et krav om, at distributørerne skal opbevare oplysninger om, hvem de har købt produktet af. Dette gør det muligt hurtigt at spore den virksomhed, der har ansvaret for produktets sikkerhed. Det svarer i øvrigt til de regler, der er på området i dag, og som har

sikret, at det har været muligt for kontrolmyndigheden at spore samtlige relevante produkter.

Derudover vurderes det, at et dansk krav vil kunne udgøre en teknisk handelshindring i strid med EU-retten. Hvis der kræves mærkning på produkt eller emballage, vil et produkt produceret i fx Tyskland således ikke kunne importeres til Danmark, medmindre det lever op til de danske mærkningskrav. Et sådant brud på den fri bevægelighed for varer vil kun være i overensstemmelse med EU-retten, hvis det kan begrundes i alment tvingende hensyn. Som nævnt er dette efter Sikkerhedsstyrelsens opfattelse ikke tilfældet.

På den baggrund kan jeg ikke støtte det udarbejdede ændringsforslag.